

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 27 sierpnia 2012 r.

Poz. 2992

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 138/12
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 10 maja 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia NSA Julia Szczygielska (spr.)

Sędziowie:

Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz

Sędzia NSA Halina Kremis

Protokolant

Anna Biłous

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 10 maja 2012 r.

sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Głogowie

na uchwałę Rady Gminy Gaworzyce

z dnia 28 czerwca 2011 r. nr VII/39/2011

w przedmiocie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi
w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych

I. stwierdza nieważność § 1 zaskarżonej uchwały;

II. stwierdza, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w zakresie określonym w punkcie pierwszym wyroku.

Uzasadnienie

W dniu 28 czerwca 2011r. Rada Gminy Gaworzyce powołując się na przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2001 r. Nr 147, poz. 1591 ze zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zm.) oraz art. 9 ustawy z dnia 5 lipca 2001r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 ze zm.) – podjęła uchwałę Nr VII/39/2011 w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych.

Skargę na powyższą uchwałę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wniósł Prokurator Rejonowy w Głogowie zarzucając jej naruszenie:

1. prawa, tj. art. 6 ust. 2 w związku z ust. 4 a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, polegające na ustaleniu zróżnicowanych górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych w zależności od wielkości pojemników płaconych miesięcznie w sytuacji, gdy ustawa uzależniła stosowanie zróżnicowanych stawek w zależności od gęstości zaludnienia na danym obszarze gminy oraz odległości od miejsca unieszkodliwiania odpadów komunalnych;

2. przepisu art. 6 ust. 2 w zw. z ust. 4 w/w ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, polegające na jego niezastosowaniu i pominięciu w uchwale regulacji w zakresie określenia niższych stawek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, podczas gdy Rada Gminy została zobligowana wymienionym przepisem ustawy do stanowienia prawa w tym zakresie.

Stawiając powyższe zarzuty Prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności § 1 ust. 1 zaskarżonej uchwały.

W uzasadnieniu skargi, wskazano, że w § 1 ust.1 przedmiotowej uchwały ustalono górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych w wysokościach:

- 1) pojemnik 60 litrów - 18,22 zł./m-c + VAT
- 2) pojemnik 120 litrów - 22,53 zł./m-c + VAT
- 3) pojemnik 240 litrów - 29,73 zł./m-c + VAT
- 4) pojemnik 1100 litrów- 163,83 zł./m-c + VAT
- 5) inne niż wymienione w pkt 1-4 - 74,50 zł./ m³ + VAT

Ponadto strona skarżąca wskazała, że w ust.2 § 1 skarżonej uchwały, ustalono stawki opłat ponoszonych przez właścicieli lub zarządców nieruchomości za usługi odbioru i transportu nieczystości ciekłych w wysokości 20,00 zł za 1 m³ + VAT.

W dalszej części uzasadnienia skargi strona skarżąca podkreśliła, że uchwała została podjęta na podstawie delegacji ustawowej zawartej w przepisie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym, rada gminy określa w drodze uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi, o których mowa w ust. 1, a więc są to usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

Równocześnie wskazano, że ustawowe kompetencje rady do określania górnych stawek opłat zawarte są także w art. 6 ust. 4 i 4a w/w ustawy, gdzie ust. 4a art. 6 ustawy zezwala radzie gminy przy określaniu górnych stawek opłat stosować zróżnicowane stawki w zależności od gęstości zaludnienia na danym obszarze gminy oraz odległości od miejsca unieszkodliwiania odpadów komunalnych. Z brzmienia tego przepisu wynika więc, że tylko w oparciu o te dwie przesłanki mogą być określane przez radę gminy zróżnicowane stawki opłat.

Tymczasem zdaniem strony skarżącej - postanowienia § 1 zaskarżonej uchwały nie czynią zadość tym wymogom i zostały podjęte z rażącym naruszeniem tych przepisów. Rada Gminy Gaworzyce wprowadziła zróżnicowane stawki opłat przyjmując kryterium wielkości pojemników oraz 1 m³, a więc nie znajdujące

umocowania w w/w przepisie ustawy, co jednocześnie czyni, że redakcja tego przepisu jest niedokładna i niezrozumiała dla jej adresatów.

Poza tym, skoro stawka opłat według ustawy ma być górną, to powinna ona zawierać wszystkie jej elementy składowe w tym obowiązujące podatki VAT. Stąd za wadliwą należy uznać – zdaniem Prokuratora - redakcję postanowień niniejszej uchwały, według których do określonej górnej stawki należy doliczyć VAT.

Ustawowe kompetencje rady przy określaniu górnych stawek opłat reguluje także przepis art. 6 ust. 4, który obliguje rady gmin do stosowania niższych stawek tych opłat, jeżeli odpady komunalne są zbierane i odbierane w sposób selektywny. Tymczasem w uchwale Rady Gminy Gaworzycy brak jest postanowień co do obniżonej stawki górnej. Nie wypełnia ona zatem w całości delegacji ustawowej w zakresie przyznanej jej kompetencji stanowienia prawa. Brak unormowania tej kwestii powoduje, że uchwała ta jest ułomna i narusza w sposób kwalifikowany przepis art. 6 ust. 4 ustawy.

Dodatkowym argumentem przemawiającym za obowiązkowym wprowadzeniem do uchwały tzw. niższych stawek w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów jest przepis art. 8 ust. 2b omawianej ustawy. Przepis ten nakłada na przedsiębiorcę świadczącego usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych, obowiązek odbierania wszystkich selektywnie zbieranych odpadów komunalnych. Poza tym zgodnie z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy rada gminy jest zobowiązana uchwalić regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, w którym powinny zostać uregulowane szczegółowe zasady dotyczące prowadzenia selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 15 czerwca 2010r., sygn. akt II SA/Gd 212/10; wyrok NSA w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1955/08).

Na marginesie Prokurator zauważył, że w sprawie zbliżonej w treści uchwały Rady Gminy Grębocice wypowiedział się już Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 558/11, gdzie stwierdził nieważność postanowień uchwały w zakresie ustalania górnych stawek opłat.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Gaworzycy wniósł o uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności zakwestionowanych postanowień przedmiotowej uchwały z powodu naruszenia art. 6 ust. 2 w związku z ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz z powodu naruszenia art. 6 ust. 2 w związku z ust. 4a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Strona przeciwna zgodziła się z twierdzeniami Prokuratora, podkreślając, iż zgodnie z aktualnym orzecnictwem i piśmiennictwem ustalili się poglądy polegające na nałożeniu na Gminę obowiązku uchwalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów nawet w sytuacji gdy taka zbiórka nie jest przez Gminę organizowana i prowadzona. Wyjaśniono przy tym, że w Gminie Gaworzycy selektywna zbiórka odpadów nie jest w chwili obecnej prowadzona, gdyż nie ma niezbędnej infrastruktury pozwalającej prowadzić zbiórkę odpadów komunalnych w taki sposób. Rada Gminy podejmując zaskarżony przepis uchwały stanęła na stanowisku, że jeżeli w przyszłości infrastruktura techniczna pozwoli na selektywne zbieranie i odbieranie odpadów komunalnych to odpowiednie zmiany stawek w tym zakresie zostaną wprowadzone do uchwały.

Nadto strona wyjaśniła, że Rada Gminy ustalając górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych w wysokościach uzależnionych od wielkości pojemników, nie wprowadzała w ten sposób zróżnicowania stawek w oparciu o wielkość pojemników. Choć z treści tych zapisów można taki wniosek wyciągnąć, to jednak intencją Rady było wprowadzenie ceny odbioru śmieci za metr sześcienny, a oparcie się na wielkości pojemników jest odniesieniem się do ich pojemności i automatycznie odnosi się do ilości odbieranych odpadów. Nawet, gdyby tak jak twierdzi skarżący Prokurator była ustalona tylko wielkość górnej stawki za odbiór metra sześciennego, to w rzeczywistości właściciel nieruchomości ponosiłby opłaty uwzględniające wielkości odebranych śmieci liczone w oparciu o wielkość posiadanych przez niego pojemników i częstotliwość ich odbioru. Nie zmienia to oczywiście faktu, że orzecznictwo i piśmiennictwo w zakresie zaskarżonych przepisów wymaga literalnego ich stosowania i dlatego Gmina wnosi jak wyżej, akceptując uzasadnienie skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Na wstępie podkreślić należy, że sąd administracyjny działając w granicach kompetencji wynikających z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych /Dz. U. 153, poz. 1269

ze zm./ w związku z art. 3 § 2 pkt. 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm./ obowiązany jest skontrolować, czy zaskarżona uchwała odpowiada prawu, czy też to prawo narusza i w zależności od tej oceny orzec w sposób przewidziany w art. 147 § 1 lub art. 151 w/w ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zauważyć przy tym należy, że sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną /art. 134 § 1/.

Wskazać także należy, że przepis art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym / Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stanowi, że uchwała organu gminy jest nieważna, gdy jest sprzeczna z prawem.

Ustawa o samorządzie gminnym wyróżnia dwie kategorie wad uchwał organów gminy: istotne naruszenie prawa oraz nieistotne naruszenie prawa. W art. 91 ust. 4 stanowi, że w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, że uchwałę wydano z naruszeniem prawa. Nie wylicza rodzaju wad uchwał, które należą do istotnego naruszenia prawa. W art. 91 ust. 5 wskazuje jednak, że należy odpowiednio stosować przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z utrwalonym już w tym względzie orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego przy ustalaniu zakresu pojęcia „istotnego naruszenia prawa” należałoby oprzeć się na rozwiązaniach przyjętych w kodeksie postępowania administracyjnego. W orzecznictwie tym przyjęto, że „istotne naruszenie prawa”, powodujące nieważność uchwały organu gminy, czy też rozstrzygnięcia nadzorczego nie pokrywa się z przesłankami nieważności decyzji w rozumieniu art. 156 k.p.a. /por. wyrok NSA z dnia 18.09.1990 r., sygn. SA/Wr 849/90, OSNA 1990 r., nr 4, poz. 2 wyrok NSA z dnia 26.03.1991 r., sygn. SA/Wr 81/91, Wspólnota 1991/26/14, wyrok NSA z dnia 16.11.2000 r. sygn. II SA/Wr 157/99, nie publ./ Z poglądem tym należy się zgodzić, uwzględniając jednak, że w oparciu konstrukcję wad powodujących nieważność oraz wzruszalność decyzji administracyjnych można wskazać rodzaje naruszeń przepisów prawa, które trzeba zaliczyć do istotnych naruszeń prawa skutkujących nieważnością uchwały organu gminy, czy rozstrzygnięcia nadzorczego. Do nich należy zaliczyć: naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania tych aktów, podstawy prawnej ich podejmowania, przepisów prawa ustrojowego, przepisów regulujących procedurę podejmowania tych aktów.

Odwołać się tu należy do stanowiska prezentowanego przez Barbarę Adamiak w artykule „Wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawach z zakresu samorządu terytorialnego” /publ. w Samorządzie Terytorialnym 1997/4/23/. Podobne stanowisko zajmuje Z. Kmieciak w publikacji „Ustawowe założenia systemu nadzoru nad działalnością komunalną”, zamieszczonej w Samorządzie Terytorialnym 1994/6/13, wyrażając pogląd, że „orzeczenie o nieważności uchwały /organu gminy/ zapada w razie ustalenia, że jest ona dotknięta wadą kwalifikowaną, polegającą na tego rodzaju sprzeczności uchwały z prawem, która jest „czymś więcej” niż tylko nieistotnym naruszeniem prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria Sąd uznał, że przepis § 1 zaskarżonej uchwały nie mógł ostać się w obrocie prawnym.

W niniejszej sprawie przedmiotem oceny Sądu jest uchwała Rady Gminy Gaworzyce z dnia 28 czerwca 2011 r., Nr VII/39/2011 w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych, podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2001 r. Nr 147, poz. 1591 ze zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zm.) oraz art. 9 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 ze zm.).

W § 1 ust. 1 zaskarżonej uchwały ustalono górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli lub zarządców nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych w wysokości:

- 1) pojemnik 60 l. – 18,22 zł/m-c + VAT;
- 2) pojemnik 120 l. – 22,53 zł/m-c +VAT;
- 3) pojemnik 240 l. – 29,73 zł/ m-c +VAT;
- 4) pojemnik 1100 l. – 163,83 zł/ m-c + VAT;
- 5) inne niż wymienione w pkt 1-4 - 74,50 zł/ m3 + VAT.

W ust. 2 § 1 uchwały ustalono zaś górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli lub zarządców nieruchomości za usługi odbioru i transportu nieczystości ciekłych w wysokości 20 zł za 1 m³ + VAT.

Niewątpliwe jest w sprawie, że delegację ustawową dla podjęcia zaskarżonej uchwały zawiera art. 6 ust. 2 w/w ustawy o utrzymaniu i czystości porządku w gminach. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do określenia w drodze uchwały, górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych.

Istotny jest przy tym przepis art.6 ust.4a omawianej ustawy, którym ustawodawca upoważnił radę gminy do stosowania zróżnicowanych stawek opłat (uchwalanych w myśl ust. 2), w zależności od gęstości zaludnienia na danym obszarze gminy oraz odległości od miejsca unieszkodliwiania odpadów

Kształtując dodatkowe zasady określania tych stawek, ustawodawca w art. 6 ust. 4 zobowiązał organy stanowiące gmin do stosowania niższych stawek tych opłat, jeżeli odpady komunalne zbierane są i odbierane w sposób selektywny.

Treść przywołanego wyżej przepisu art. 6 ust. 4 nie pozostawia wątpliwości co do tego, że rada gminy zobligowana jest do ustalenia niższych stawek opłat za odbieranie odpadów, gdy zbierane są one i odbierane w sposób selektywny. Wykładni tego przepisu nie można jednak odrywać od celu w jakim został on wprowadzany, a który sprowadza się w istocie do uprzywilejowania takiej właśnie formy zbierania i odbierania odpadów komunalnych. Górne stawki opłat za odpady zbierane i odbierane w sposób selektywny mają być zatem określone w wysokości niższej niż górne stawki opłat za odpady zbierane w inny sposób niż selektywny.

Niesporne jest w sprawie, że zaskarżona uchwała – pomimo obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 4 w/w ustawy - nie ustala preferencyjnych stawek opłat, o których mowa w tym przepisie. Tymczasem, jak to już wyżej Sąd zauważył, kompetencja prawodawcza zawarta w przywołanej normie nie ma charakteru fakultatywnego, oznaczającego dowolność w ustalaniu tej stawki, lecz jest zobowiązaniem ciężącym na gminie. Stąd delegacja ustawowa wynikająca z art. 6 ust. 4 zostanie wykonana wówczas, gdy rada określił w uchwale górne stawki opłat za wszystkie usługi, o których mowa w ust. 1, ale z rozróżnieniem na preferencyjne (niższe) stawki opłat i niepreferencyjne (górne). W przypadku pominięcia w uchwale tego rodzaju stawki, nie można uznać, że delegacja ustawowa została wykonana. Nie wywiązanie się z tego zobowiązania świadczy natomiast o istotnym naruszeniu prawa, a co ma miejsce w niniejszej sprawie.

W tym kontekście bez znaczenia jest fakt, że Rada nie wprowadziła tych postanowień, z tej to przyczyny, że w chwili obecnej selektywna zbiórka odpadów nie jest w Gminie Gaworzyce prowadzona, ponieważ nie posiada niezbędnej infrastruktury pozwalającej prowadzić zbiórkę odpadów komunalnych w taki sposób.

Podkreślić przy tym należy, że w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały przepis art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. nr 185, poz. 1243) stanowił, że odpady powinny być zbierane w sposób selektywny, a podmiot prowadzący działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych jest zobowiązany do selektywnego odbierania odpadów oraz ograniczania ilości odpadów ulegających biodegradacji kierowanych do składowania.

Trafnie zauważa również strona skarżąca, że dodatkowym argumentem przemawiającym za obowiązkowym wprowadzeniem do uchwały tzw. niższych stawek w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów, jest przepis art. 8 ust. 2b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który nakłada na przedsiębiorcę świadczącego usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych obowiązek odbierania wszystkich selektywnie zbieranych odpadów komunalnych.

Skład orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd zaprezentowany w wyroku z dnia 4 października 2007r., sygn. akt II SA/Op 343/07, że dla wykonania obowiązku określonego w art. 6 ust. 4 w/w ustawy nie ma znaczenia stan faktyczny, gdyż ustalenia niższej stawki opłat nie stanowi „rejestracji stanu faktycznego” i nie może być traktowane jako „tworzenie zbędnej fikcji prawnej”. Wypełnienie delegacji ustawowej ma realizować prawo właścicieli nieruchomości do uiszczania niższych stawek opłat za selektywne zbieranie odpadów.

W ocenie Sądu zasadnym jest również zarzut naruszenia art. 6 ust. 4a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Dokonując analizy zaskarżonej uchwały pod kątem możliwości wprowadzenia różnych stawek opłat, na co w/w przepis zezwala, stwierdzić należy, że przewidzianych w niej pięć różnych górnych stawek opłat, wprowadzono przy zastosowaniu nieprzewidzianych przepisem art. 6 ust. 4a kryteriów różnicowania tych stawek. Z treści przywołanego przepisu wynika bowiem wprost, że

ustawodawca wskazał na dwie - i tylko dwie – przesłanki, według których rada gminy może dokonać zróżnicowania górnych stawek opłat, nie przewidując w tym względzie szerszej delegacji. Przesłanki te nie obejmują wielkości pojemnika na odpady komunalne oraz nie zależą od rodzaju działalności prowadzonej na nieruchomości. Skoro w niniejszej sprawie dokonano zróżnicowania górnych stawek opłat przy zastosowaniu kryteriów pozaustawowych, oznacza to, że w tym względzie zaskarżona uchwała podjęta została z przekroczeniem delegacji ustawowej, co stanowi o kwalifikowanym naruszeniu prawa.

Słusznym jest także zarzut, że skoro stawka opłat według ustawy ma być górną to powinna ona zawierać wszystkie jej elementy składowe w tym obowiązujące podatki VAT (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 listopada 2006 r., sygn. akt II SA/GI 663/06).

Jak to już wyżej Sąd podkreślił, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, rada gminy określa, w drodze uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych.

Zgodnie zaś z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 ze zm.) - „cena” oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę; w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług oraz podatkiem akcyzowym.

Zdaniem Sądu, pojęcie „górną stawkę” odpowiada definicji „ceny”, a zatem wartości wyrażonej w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, gdy zaś w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług oraz podatkiem akcyzowym.

W konsekwencji Sąd stanął na stanowisku, że określając górną stawkę opłat za usługi odbierania odpadów komunalnych i usługi odbioru i transportu nieczystości ciekłych, rada gminy zobowiązana jest do określenia wielkości maksymalnej jako ceny zdefiniowanej w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach. W związku z tym za nieprawidłowe uznać należało zapisy zaskarżonej uchwały, według których do już określonej górnej stawki za przedmiotowe usługi, doliczono jeszcze podatek VAT.

Wobec przedstawionych wyżej okoliczności faktycznych i prawnych, mając na uwadze stwierdzone wcześniej istotne naruszenie przepisów prawa, Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu uznając w całości zasadność skargi, zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. Orzeczenie zawarte w punkcie II znajduje swoje uzasadnienie w art. 152 w/w ustawy.